

lemmer, at fremmede Varer besørgedes gennem Landet til de Takster, som for Øjeblikket gælder, selvfølgelig var et Forhold, som nødvendigvis maatte medføre, at Spørgsmaalet om Fragttaksterne overvejedes. Men hvad jeg yderligere fremførte, var, at de Bestræbelser, som nu fra Partiets Side udfoldedes for at søge at sætte en almindelig Takstforhøjelse paa Dagsordenen indenfor alle Statsvirksomhederne, var ejendommelige som Udslag af Bestræbelserne for at hjælpe Befolkningen under Dyrtiden. Thi forhøjede Takster vil dog under Dyrtid kun kunne blive til yderligere Besvær.

Det er rigtigt, at det ærede Medlem nu har afgjort Spørgsmaalet om det konservative Folkepartis Stilling til de indirekte Skatter, men jeg synes dog, disse stadige Formaninger til „Berlingske Tidende“ om nu endelig at forstaa det rigtigt bliver en lille Smule overflødige ved deres Gentagelse. Jeg kunde tænke mig, at det var nok saa virkningsfuldt, om det ærede Medlem underhaanden anmodede Ordføreren om at udtrykke sig klart om dette Spørgsmaal, naar han paa sit Partis Vegne skulde udtale sig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Regeringens Stilling til Partierne har jeg sagt, at der er forskellige Spørgsmaal, om hvilke Regeringen har ment, det var ønskeligt, at Partierne kunde enes. Om det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, sagde han, at han havde fremsat Forslaget for at gøre Landet en Tjeneste. Det er muligt, jeg skal ikke bestride det. Men Regeringens Opfattelse er ogsaa den, at man vedrørende Forsvarsspørgsmaalet for Øjeblikket gør Landet en Tjenestevæd at søge Sagen ordnet saaledes, at alle Partier staar samlede om den Ordning, som gennemføres.

Dalsgaard: Den højtærede Minister mener, at jeg har misforstaaet § 1 med Hensyn til den Myndighed, den giver Ministeren. Ja, det tror jeg ikke, skønt det er jo dristigt af mig at hævde en anden Opfattelse af Paragraffen end den, Ministeren vil gøre gældende. Men den Forstaaelse, jeg har, er der ogsaa andre, der har, saa jeg tror alligevel, det er Ministeren, der tager fejl. Jeg fik ogsaa Indtrykket af, at Argumentationen for hans Opfattelse var ganske overordentlig svag. Den højtærede Minister plejer ganske anderledes at kunne kæmpe for sin Opfattelse.

Piper: Jeg forstaaer ikke, hvorledes det kan være Tilfældet, at naar vi fra vort Partis Side henleder Opmærksomheden paa Hensigtsmæssigheden af at forhøje Fragttaksterne, skal det være en Byrde paa Befolkningen, hvorimod det ikke er dette, naar det samme Spørgsmaal overvejes i Ministeriet.

Indenrigsministeren (Rode): Det er en særlig Gren af Spørgsmaalet, som har været under Overvejelse i Ministeriet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at det Udvalg, som det er vedtaget at nedsætte, maa blive valgt allerede i dette Møde. (Ophold). Da ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet.

Til dette Udvalg valgtes: *Christiansen, Dalsgaard, Døcker, Ole Hansen, Hey, Jensen-Toustrup, Maegaard, Nørgaard, J. Pedersen, Holger Petersen, Foul Rasmusen, Richelieu, Rottbøll, Tvede og Vejstrup.*

Formanden: Under Mødet er med Skrivelse af Dags Dato af Folketingets Formand oversendt her til Tinget:

Forslag til Lov om Indskrænkning i den kongelige Mønts Forpligtelse til at udmønte og i Nationalbankens Forpligtelse til at købe Guld

i den Form, hvori Lovforslaget nu er vedtaget af Folketinget, med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer er omdelte, og vi kan da gaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Indskrænkning i den kongelige Mønts Forpligtelse til at udmønte og i Nationalbankens Forpligtelse til at købe Guld.